

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library

CORNER PRITCHARD AVE. & McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК II.

Ч. 72.

СУБОТА, 23. ЖОВТНЯ 1920.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, OCTOBER 23rd, 1920.

No. 72. VOL. II.

Новинки.

Большевики стягають армію проти Врангеля.

СЕВАСТОПОЛЬ, 20. жовтня. — Зловж Дніпра і північно-східного фронту в околицях Нікоподою ведуться завзяті битви. Після донесень Лев Троцький, совітський міністер війни перекидає на полудневий фронт десять дивізій комуністичного війська, котре не здасться в борбі до поспадної краплі крові. Німецькі офіцери, які були в армії прибалтійських країв, зголошують тепер свої услуги ген. Врангелю в полудневій Росії.

Бритійський генерал вступає до армії Врангеля.

ЛОНДОН, 21. жовтня. — Майор-генерал Чарльз Тавенсенд заявив сьогодні, що його резигнація з британської армії прийнята і тепер він віддає себе на службу до ген. Врангеля на знак протесту проти всяких компромісів з большевицьким правительством.

Польські війська мусять опустити Мінськ.

ВАРШАВА, 21. жовтня. — Польське правительство заявило, що війська, які заняли Мінськ в супереч перемірному договору, дістали розказ опустити це місто і цюфнути ся на перемірну лінію. Польське правительство не пічне ніяких переговорів з литовським урядом в справі заняття Вільно до той пори, аж справа буде передискутована з "Лігою націй".

Польсько-литовські відносини напружені.

ВАРШАВА, 20. жовтня. — М. Камінський, польський посол до Латвії заявив, що відносини між Польщею а Литвою стають ся щораз більше напружені. Литва грозить, що в відплату за окупацію Полякми Вільно, литовське правительство інтернує всіх Поляків, які живуть в Литві.

Польські громалять в Вільні.

ЛОНДОН, 18. жовтня. — Після урядового оповіщення литовської легатії в Лондоні, війська генерала Зеліговського, які заняли місто Вільно, при своїм вступі до міста замордували 30 Жидів, багато цивільного населення ранили і зрабували кільканайт магазинів.

В околицях Вільно примушують ся шкільну молодіж при помочи багнетів вступає в ряди армії Зеліговського.

Населене примушують ся приняти за товари замість готівки звичайні кушники паперу а підписом Зеліговського, які не є нічим і ніким не гарантовані.

Совітці освободжують Бритіцію.

МОСКВА, 21. жовтня. — Між совітським правительством Росії і правительством Великої Британії прийшло до угоди що до виміни полонених і закладників. На основі тої угоди всі Бритійці включно з тими, що сидять замкнені в тюрмі будуть негайно відправлені домі. А ті, що хочуть остати ся в Росії мусять підписати спеціальний документ, що вони остать ся на своє власне бажане.

Заперечують брехню про заняття контрреволюціонерами Київ.

НЬЮ-ЙОРК, 18. жовтня. — Кореспондент "Асошіейтед Прес" надіслав слідуючу депешу з Москви: Совітська республіка звернула увагу на найновішу капіталістичну брехню, яку розповсюдує американським кореспондентом з Варшави дня 12. жовтня, що будьто петлюрівці заняли Київ та що ніби совітські війська опустили місто.

Рада народних комісарів заявила, що ся вівстка є дурним винаходом.

Таким видуманим вістками капіталістична преса старає ся створити бодай ілюзійну помід для контрреволюції на Україні. Українські робітничі маси потвердили свою солідарність з Совітською Росією своєю робітничо-селянською кровю.

Всі спроби буржуазії в напрямі викликати руху за польською Україною вспіли завдяки воскресити "відважного" Петлюру, полевого маршала з комічної опери, котрий найліпше показав свій спосіб розумованія тим фактом, що залучив ся з Врангелем, представником царської Росії, в його наїзді на робітничо-селянську Росію.

Хотій французьке золото може ще притягати міжнародних бандитів до своїх услуг, то одначе в ніякий спосіб не може воно приневолити український народ збунтувати ся проти самого себе в цілі задоволення французьким капіталістам їх дивіденд.

Совітський конгрес розпочав свої наради.

РИГА, 18. жовтня. — Освміий всеросійський совітський конгрес розпочав в Москві свої наради, на яким Адольф Иоффе, шеф совітської мирової делегації, зложив своє справоздане з перебігу мирових переговорів в Ридзі. Загально тут надіють ся, що Черчилль, совітський міністер заграничних справ, предложит нову програму заграничної політики, яка правдоподібно буде менше разячою для аліантів.

В Польщі генеральний страйк.

ВАРШАВА, 21. жовтня. — В цілій Польщі проголошено генеральний страйк як протест проти пропозиції створення палати панів після нової конституції, яку спеціальна комісія випрацювала більше як рік.

В Варшаві трамваї зїстали застановлені, а реставрації і склепи позамикані.

Відбули ся масові віча, звідки устроено похід зложений з кільканайт тисяч осіб аж до союму, де предложено ухвалені резолюції. Після урядової заяви польські відділи війська займають перемірні лінії.

Зелітничий страйк в Польщі.

ВАРШАВА, 18. жовтня. — Генеральний страйк всіх залізничодержжних робітників в Польщі здержав всякий рух на всіх залізничних лініях. Доставка поживи зїстала цілковито перервана. Всі заходи правительства в цілі заспокоєнія робітників покінчили ся невдачею. Робітники стоять далі при своїх домаганнях.

Контрреволюціонери єднають ся проти совітських республік.

ЛОНДОН, 18. жовтня. — Бездротна депеша, яка надїшла сюди з Москви говорить, що від хвилі підписаня переміра Поляки заняли місто Мінськ. Депеша додає, що згідно зі вступним мировим трактатом, Поляки мали вицофати ся з того міста, инакше окупація буде служити для совітської Росії як острережене, щоби вона скріпила свій західний фронт.

Знова інші депеші говорять, що генерал Врангелю, Петлюро, Савінкові і Волковичу ведуть переговори в справі об'єднаня своїх сил в цілі удареня на совітські війська, а граф Пален стягає в Латвії останки армії генерала Юденича в тій же самій цілі.

Італійська буржуазія підносить голову.

ЛОНДОН, 20. жовтня. — Правительство видало приказ всім шефам поліції, щоби вони заборонили всі бунтівнічі демонстрації. Суді в цілій Італії дістали інструкції накладати найбільше строгі кари на всі особи, які є відвічальні за писане в часописях статей, що є звернені проти конституції або є обчислені на поширеня класової ненависти.

"Око за око", говорить італійський робітничий дневник.

МЛЯН, 20. жовтня. — Поліція зїбрала докази, які вказують, що анархісти допустили ся тут ряду терористичних атак на різні публічні місця. Поверх 180 анархістів арештовано.

Часопис "Аванті", організого крила італійської соціалістичної партії, пише нині слідуюче:

"Зблїжжає ся останнє ударе. Будьте готові морально і матеріально ужити своєї сили. Приготовіть червону гвардію, яка охороняла би нашу часопис і організації. На насильство маємо відповісти насильством; око за око, зуб за зуб".

Дійсні робітничі провідники Сераті і Генарі, виїхали до Берліна, де мають стрінути ся з рос. комуністом Зіновевом в справі обговореня Зіновевом праці що до викликаня комуністичної революції в цілій Європі.

Німецькі незалежні соціалісти приступили до III. Інтернаціоналу.

ГАЛЕ, 18. жовтня. — Делегати на конференції незалежних соціалістів, яка відбувала ся тут, величезною більшістю голосів прилучили ся до III. Інтернаціоналу. Після переоголошеня сеї справи комуністичні делегати почали співати Інтернаціонал, а опортуністи опустили салю конвенції. По відспіваню пісні делегати вибрали Адольфа Гофмана президентом партії.

Після залагодженя сих справ, конвенція під предсїдательством Дамвіга, Гофмана і Отто Раса почала наради в справі порозуміня з III. Інтернаціоналом відносно кроків переведеня світової революції і дала інструкцію окружним страйковим провідникам, щоби сі поробили приготования до страйку.

Меншість опортуністичних елементів на чолі з Ледебормом і Кріспієном на осібній кон-

ференції уложила пляни в справі скомунікованя ся з елементами противними III. Інтернаціоналу в інших краях, в цілі зорганізованя кампанії проти комуністичних метод.

Всіх ранених було від 50 до 100 осіб, з них 20 відіслано до шпиталю. В правительственных будинках на Давнінг вулиці повибавано всі вікна.

Італійська поліція наїхала на конгрес анархістів.

РИМ, 22. жовтня. — З Болоньї доносять до часописий в Римі, що поліція наїхала на галу в Болоньї, де Італійські анархісти відбували свій конгрес. Делегати з цілї Італії зїстали арештовані, а гроші, які вони мали при собі в поважній сумі, сконфісковані.

Поліція стереже Зіновева.

БЕРЛІН, 18. жовтня. — Німецьке правительство приказало совітським делегатам на конгрес незалежних соціалістів, Зіновеву і Лозовському опустити якнайскорше німецький край. Вони є тепер під сильною поліційною сторожею навіть в своїх мешканях. Їм заборонено комунікувати ся навіть з їх приятелями в Німеччині.

В неділю відбуло ся масове віче устроєне комуністами.

На вічу був присутний також і Зіновев, одначе не промовляв, бо дістав хрипку від промов на конвенції в Гале.

Німецька буржуазія фїтє ся Зіновевом.

БЕРЛІН, 21. жовтня. — Др. Вальтер Сімон, міністер заграничних справ Німеччини, відповідаючи в середу на інтерпеляцію в парламенті пояснив, що совітських делегатів на конвенцію незалежних соціалістів в Гале, Зіновева і Лозовського видалить ся з Німеччини, бо вони ведуть пропаганду.

Велс про Росію.

ЛОНДОН, 21. жовтня. — Г. Г. Велс, британський письменник, який повернув вчера з совітської Росії, в розмові з представителем "Дейлі Мирор" заявив, що він бачив ся з Н. Леніном, совітським премієром Росії, та що він свобідно звадав без провідника Петроград, Москву і інші міста. Він заявив також, що мав спромугу бачити і судити всі справи, одначе покишо відказав ся висказати свою загальну оцінку, бо всего не перетравив ше докладно. Він заявив також, що просто смішним видало ся йому, коли прочитав тут в пресі про заворушеня і повстанє в Росії. Все те є брехнею, закінчив свою розмову Велс.

Після слів Велса можна вносити, що в Петрограді дає ся відчувати голод, але панує всюди порядок.

Помагає світовій буржуазії проти совіт.

ЖЕНЕВА, 18. жовтня. — Чернов, провідник правих соціал-революціонерів, котрий втік з совітської Росії, заявив, що він має миздат від своєї партії дозволяючий йому називати зносини з опортуністичними соціалістами в західних краях. Центральний комітет його партії пропонує зорганізувати лігу в пограничних краях в цілі поборюваня совітських ідей.

Врангелю поніє великі втрати в людях і воєних матеріялах.

СЕВАСТОПОЛЬ, 19. жовтня. — Стараня ген. барона Врангеля, проти большевицького провідника в пблудневій Росії, заняти Каховку (над Дніпром) потерпіли невдачу. Війська Врангеля понесли великі втрати в убитих і ранених, а також в воєних матеріялах, які дістали ся большевикам. Між убитими є також ген. Барбовіч, командант кавалерійського корпусу.

Війська ген. Врангеля зїстали відкинені назад до Таврії, за Дніпром яка находит ся під їх контролею.

Бритійська фльота опустила Балтійське море.

ЛОНДОН, 21. жовтня. — Бездротна депеша з Москви доносить, що британська фльота опустила Балтійське море, так як мир між Польщею і Росією усунув потребу морської блокади.

Совітські воєні пароплави і субмарини на Чорному морі.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 21. жовтня. — Три большевицькі уоружені пароплави "Єлена", "Зікіт" і "Козорна" оперують на Чорному морі, маючи свою базу в Новоросійську. Вони супроводжують малі прибережні човни до Трєпизунту, де сі послідні обмінюють амуніцію на муку.

Відомо також, що дві совітські субмарини оперують в околиці Миколаєва. Бритійці слідять за всіми ними лодками.

Джон Рід помер в Москві.

МОСКВА, 17. жовтня. — Сегодня помер тут на тиф член Виконавчого Комітету III. Інтернаціоналу, представник американських комуністів Джон Рід.

Джон Рід був журналістом і в часі поваленя правительства Керенського і перших шістьох місяцях совітської влади був в Росії. Він був першим, що повідомив американський пролетаріят про успіхи російських робітників.

Він разом з другим американським журналістом Вільямсом помагав совітській Росії в її пропаганді між чужими жовірами, які попали в Росію для "осмиреня" большевиків. Він писав прокламації і відозви до аліантських

жовірів. Все те, що діяло ся тоді в Росії, дало йому спромугу написати інтересну книжку "Десять днів, що потрясли світом", в якій він опрокинув всі ті брехні, якими капіталістична преса чорнила робітничо-селянську Росію. Коли повернув з Росії до Злуч. Держав, взяв ся горячо до праці між американськими соціалістами. Він був одним з учасників соціалістичної конференції в Шікаго, де були зорганізовані комуністична і комуністична робітничая партії. Будучи переслідуваний американськими властями, він втік до Фінляндії і відти провів ся знова в совітську Росію.

Джон Рід брав діяльну участь в Виконавчій Комітеті III. Інтернаціоналу. Працював і борювався не звертаючи уваги на різні недостачі. Рід помер на своїм становищу в пролетарській Росії від пошести, котра є ладом блокади і заговору цивілізованих дикунів.

Рід помер в 33-ім році життя.

Конгрес чеських лівих соціалістів.

Заповіджений конгрес чеських незалежників (лівих соціалістів) мимо спротиву чеського уряду відбув ся в Празі. Народи відчинив промовою сенатор Гібес, після чого слїдувало привитане німецьких незалежників, польських, жидівських, мадьярських і українських делегатів Чехословаччини. Представник німецьких незалежників Крайбіх і тов. др. Шмераль (чеський лівий соціаліст) і представник Підкарпатської України Остапчук заявили ся за III. Інтернаціоналом. Рівночасно конгрес виніє резолюції а заявими симпатії совітським республікам і протестує проти режиму Гортія на Угорщині. Відносно вступу незалежників до III. Інтернаціоналу — конгрес се питанє не вирішив, але поручив новому виконавчому комітету розглянути умови і основи III. Інтернаціоналу, до найблизшого конгресу. Партійним органом визнає конгрес "Socialni Demokrat", який від довшого часу пропагує комуністичні ідеї і жадає прилученя чеської соціалістичної партії до Комуністичного Інтернаціоналу.

("Die Rote Fahne")

Відновляйте переплату на "Українські Робітничі Вісті".

ПРЕДСТАВЛЕНЯ В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

В СУБОТУ 23. ЖОВТНЯ
Драматично-Співацький Кругок Укр. Роб. Дому

— відіграє —
пораз перший в Вінніпегу веселу комедію в 4. діях п. н.

"ДЯЧИХА"

Ціни місць: 75, 50 і 35 ц.

КУРТИНА ПІДНОСИТЬ СЯ ТОЧНО О ГОД 8.30 ВЕЧЕР.

Приготовляють ся до вистави прем'єра Г. Колесниченка "ЛЮДОЖЕР".

В СУБОТУ, 30. ЖОВТНЯ
Спів-Драм. Тов-о Боми

— відіграє —
прекрасну драму-оперету в 5-ох діях з танцями і співами п. з.

НЕЩАСНЕ КОХАНЄ

Не пропустіть вагоди побачити сю штуку.

Ціни звичайні: 75, 50, 35 і 25 ц.

Тикети на всі представлення можна купити вчасніше в Укр. Робітничім Домі.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
c/o Fritchard & McGregor, St.
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
видається для робочого люду —
випускає два рази в тиждень
нашому Видавничому Товаристві
Українських Робітничих Вістей.
Передплата \$4.00 на рік.
Редакція за оголошення не відповідає.
Редакція рукописів не зберігає.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
c/o Fritchard & McGregor, St.
Winnipeg, Man.

ЗЛУДНІ НАДІ.

Із всієї писанини укр. чорної сотні виходить, що вона остаточно втратила всяку надію на пролетаріат України. Вона вказує, що цей елемент "змоосковився" або всецього перерівався ідеями "більшовицьких-патріотів", і тому вона не надіється на його поміч в привертненні капіталізму до його "народної" республіки на Україні. І так як ці чорносотенці не цілком дурні і знають, що при помочі язяка можна сховати дійсні наміри і думки, вони дуже усердно говорять не про привертненні капіталізму і його патнерки огаманцини, але про "українську державу" або про "українську справу". В дійсності ж вони зміряють до контрреволюції, т. е. не до "української держави", але до буржуазної держави, бо держава, як апарат класового панованія, може бути або феодальною, або капіталістичною, або пролетарською. Сей апарат класового панованія, т. е. держава, не може бути ні специфічно українським, ні російським, ні німецьким і т. д. Про робітничу класу України вони (укр. чорносотенці) говорять дуже мало. По перше тому, що це "змоосковецький" елемент. По друге тому, що робітники України уважають контрреволюціонерами всіх тих, що не хотять признати Радянської України, т. е. власті робітників і селян України без ріжниць національностей.

Українська чорна сотня не сміє прямо і отверто виступити проти робітничо-селянського правителства України. Вона кричала і дальше кричить, що робітники на Україні зовсім не хотять соціалістичного ладу, а лише хотять його одні російські робітники, або як вона говорить — "більшовицькі-патріоти". Вона цілий час розказує, що робітники України цілком вдоволени "українським державою", т. е. капіталізмом, огаманциною, погромом і нуждою, але на них насильно "наклали" "Мооскалі" і вони просять тепер весь світ, а в першій мірі чорну сотню — Петлюру, Пласудського і Врангеля о "спасение", о "освобождение" від "більшовицької навали".

Але всі ті "аргументи" вже за старі. Послідні події на польським фронті огворили очі і найетимітніші українським робітникам. І тому треба перемітити аргументацію. Треба вести і на дальше контрреволюційну пропаганду. І потрібна "нова" аргументація, "нові" докази, щоби опять таки не прямо і отверто виступити проти Радянської України, але посередно. І для того укр. чорносотенці стали прикривати ся "українським селянством". В імя того вони скликають "національні з'їзди" (на папері — зам. ска.). В імя того вони кричать про "національну свідомість" українського селянства. В імя того вони будуть викладати шовіністичні елементи і авантюризм в села України, щоби продовжити свою піду роботу натравлювання села проти міста. Щоби не дали робітничо-селянському правителству України спромоги нападати відносини міста і села. Щоби не дати уквітати ся молодій соціалістичній, пролетарській державі. Але щоби створювати, шклати і

кормити елементи реставрації (контрреволюції), огаманцини, авантюризм, шклати заграницних шахраїв, погромщиків і казнокрадів...
Задача моєї статі заключається в тім, щоби доказати, з соціально-історичними фактами в руках, безплідність і злочинність таких спроб. Безплідність і злочинність не лише тому, що ми, українські робітники, хочемо Радянської України, але й тому, що тільки Радянська Україна є запорукою дальшого прогресу краю. Тому що всяке инше не пролетарське правителство на Україні не може вирішити соціально-економічні проблеми краю. І що всяка спроба реставрації не тільки не приближає, але віддаляє, збільшає запутаність і безнадійність дальшого прогресу. Щоби се доказати мені прийдеть ся покористувати ся деякими фактами чисто історичного характеру. Се розширить нашу статю. Але без сего неможливо сповити нашої задачі і тому прийдеть ся зробити все, що неохідне.

Пічемо з недавньої минувшини. Пічемо з періоду феодалізму і подивимо ся як себе задовольняє свої насущні потреби під зглядом поживи, одягу і мешканія. Продукти рільництва, садівництва і скотоводства давали сімі селянина поживу. Та-ж сім'я була і робітницею, в котрій вироблялась одяга. Вироблялась а сирні матеріяли, котрі давали те-ж саме рільничості і скотоводству. Та сама сім'я була і будівничим мешканія, котре служило охороною від холоду, дощу, бурі і т. д. Феодал-поміщик був властивим величезної кількості землі і ся земля оброблялась кріпаками. Пожива, одяга і мешканє не вироблялись сімею поміщика. Поживу добували для сего кріпаки. Матеріяли для одягу сімі властителя рабів добували ті-ж самі кріпаки. Правда, шите тої одягу поручалось кріпакам, котрі спеціально занимались сими ремеслом — кравцям. Про те, що мешканє не будувалось сімею властителя рабів не потрібно і говорити. Так само як шите, будованє мешканія поручалось кріпакам, котрі спеціально занимались будовою.

Міста того часу представляли собою великі села або присілки, окружені земляними валами. Стрїчали ся місцями і камінні вали. Сі міста представляли собою місце, в котрім находились органи класового панованія феодалів, т. е. органи феодальної держави: горожанські і військові власті.*) Винови зрозуміло, що представники горожанських органів власті таксамо як і військові не добували самі для себе ні поживи, ні одягу, ні мешканія. Добуване всього того лежало на спині трудового населенія сіа. Воно давало і жовірів. Правда, ремесла в тих містах достигали висшого урівня розвитку, чим по селах. Тут, т. е. в сих містах, розвивалась і грамїтність і примітивна штука. Очевидно, що головним робом серед вільної від фізичної праці пануючої класи воеводів і урядників.

З'явою першої машини в місті методи добування поживи, одягу і мешканія, в корні змінили ся як в місті, так і на селі. Сімі селянина по давньому добувала собі поживу обробляванєм землі і скотоводством. Але власноручний вироб одягу стає невиндним. Машини, появивші ся в місті, поступено від'учує сімі селянина від виробу одягу до машинним способом і причує її до того, щоби вона несавідмо поручала міському робітничому задовольняти свої потреби в одягу. Міський робітник справив ся з сею задачею чудово. Він став задовольняти сім'ю сією досить скоро, причім одяга виграла не

тільки в збереженні праці, але також і в красоті і легкості. Сі послідні прикмети (дешевість, красота, легкість і т. д.) матеріяли, вироблених на фабриках в місті, заставили також доодиноким майстрів оставити свої маленькі майстерні і піти на фабрику та стати наемним робітником — пролетарем. Появивші ся в місті машина стала також частинно забирати у селянської сімі роботу коло будови мешканія. Насамперед міська фабрика стала виробляти лише одні вікна і двері. Але з бігом часу міська фабрика стала відвойовувати все більше і більше в сій області. Міська фабрика не огаманцилась лише на сім. Вона за величезний, порівнюючи, період часу заглянула і в внутрішнього життя. Вона (фабрика) почала, що може зробити і дешевше і міцніше і гарніше такі річи, як посуда, меблі і т. п. І вона (фабрика) скоро переконала сімі селянина кинути примітивні (прості) і незграбні предмети власного виробу і замінити їх виробами міста.

Так поступено міський пролетаріат на фабриці звяв на себе обовязок заготовлювати село в одягу, почасті в мешканє і в предмети домашнього ужитку.

Розвиток індустрії в місті приніс поміщикам сильні і зберігаючи людську працю рільничі машини. І поміщик стара конкурувати з селом. Його витвір продуктів землі коштував дешевше чим селянина, бо машина зберігала працю. Не треба й казати, що вироб одягу і домашних предметів для сімі поміщика був переданий містови. Поява машини і розвиток фабричного виробу потягнули за собою революцію в області транспорту. Чумаки і лінки волів зістали замінени бистрим паровозом, а місце бурлаків і плучків дарабів заняв бистро їдучий пароплав.

Період появи машини відзначається ся небувалым і історії розцвітом точних і практичних наук. Не остать позаді також штука, музика, малярство і театр.

Світова імперіалістична війна, зажадала такого колосального напруженія сил вушної російської імперії, вичерпала не тільки всі запаси сї великанської території, але привела також до дезорганізації господарно-виробничого апарату. Перше всього зівстав посліваний транспорт. За ним послівувала недостача топлива. Многі фабрики і заводи зістали замкнені або ізза недостачі топлива і сирівцю, або тому, що робітники були звязані на війну. Многі заводи і фабрики зістали перемінені в амуніційні заводи. Дезорганізація виробництва, нужда і голод привели до революції, котра зразу видвинула в першу чергу болочі і острі питання чисто соціально-економічного характеру.

Всім нам добре памяті спроби Керенського і Ко. з одної сторони а Центральної Ради з другої рішати такі болочі питання, як питанє про безробітних (котрих були мільони), питанє земельне і т. д. На дорогі рішєня сих питань стояло питанє про вигоду або невигоду, про можливість або неможливість того чи иншого фабриканта пустити в хід ту иншу фабрику або завод. На дорогі до вирішєня земельного питання стояли поміщичі і кулаки, котрі, розуміють ся, нічого не хотіли знати про земельний голод селян. Як вам вже відомо, жовтнева революція рішила сі питання різко і рішучо. І з властью Рад (Совітів) фабрики і заводи були передані робітникам. З укладком власті буржуазії в містах поміщичі остали без охорони. Селяни се дуже скоро зрозуміли і негайно звязали ся конфіскацією поміщичих, церковних і удільних (царських) земель.

Послїдувала контрреволюція не дала міському пролетарітові приложити свої сили і енергію на перебудову і утворенє виробництва для за-

потребованія, а не на продаж. Задяки головним робом контрреволюції і вчати саботажови селянства, робітничий клас України не змогла виповнити свою задачу, котру місто взяло на себе а період розвитку від феодалізму до послїдних днів капіталізму на Україні. Не змогла виповнити не тому, що не змогла справити ся з задачею будівництва соціалістичного суспільства, але просто тому, що на неї напали зі всіх сторін уоружені дококі капіталізму.

І тепер, коло вона доказала вертнути назад зигнівшій і похороненій капіталізм. Жие і надіється ся вертнути капіталізм, з котрим можна буде усісти ся рядом на шию робітника і селянина. Ім снить ся фраки і циліндри. Ім снить ся отаманські плащі і-булави. Ім снить ся ті "добрі старі часи", котрі можна було бути ліноухом і казнокрадом, експлуатором і авантюристом і робити прзу "національного героя" та "народного діяча".

Але вони глибоко ошибаються ся, покладаючи свої надї на селянство України. Для безземельного і малоземельного селянина на Україні першим і послїдним потрібна є та земля, котру він сконфіскував у поміщика і т. д. Если би і вдалось повалити владь робітників по містах, то на місце сего власті прийде власть буржуазії і поміщичів. І поміщик не є поміщиком до той пори, доки у него не буде той землі, котра була сконфіскована селом.

І що-ж тоді?
Чорна сотня і "національно свїдомою" інтелігенція настільки невіжі, що не в стані додумати свої думки до логічного кінця. А логічний кінець такий, що на питанє:

І що-ж тоді?
приходить ся ясно і безпристрочно відповісти:
Тоді значить прийти не тільки назад до положенія до-революційного періоду зі всіми "болочими питаннями", але еще гірше. Достаточо буде лише вказати на "незалежну" білогвардійську Угорщину.

Але ми можемо взяти на себе сміливе засумити чорну сотню і петлюрівців.
Того, чого вони хотять, не буде! Інтернаціональна ситуація не зложилась в їх користь. Скорше чи пізніше пролетаріат Радянської України буде полишений в спокою...

І тоді він в першу чергу виповнить свої соціально-економічні обовязки в відношеню до села. І не лише се він зробить. Він еще крім того розіобе ваші злудні надї і не тільки дозобавить вас вашої злудної надї на селянство України, але він, як гарячий, світлий луч ясного сонця, розсіє ту мраку, котрою ви окутуєте се якусь частину малодовідомого українського робітничого і фармера. І станеть ся се, що і сі нечисленні обмановані вами кинуть жепрокляток своїх і підуть шукати слова правди і волі.

І пролетаріат Радянської України поділить ся з обманним братом своєю пролетарською правдою і волею!

V. V.

Послідні обчисленя Лїги Червоного Хреста вказують, що загальні страти в людях з причини послїдньої світової війни виносить 40,000,000 осіб.

ПОВСТАНЄ В ГАЛИЧИНІ.

(Від нашого кореспондента.)

В Канаді певно вже чули про повстанє, що було прохились в Галичині, та про ті знущаня, яких допустились білогвардійські українські і польські війська над українським і жидаїським населенєм.

Ми-б хотіли подати деякі докладніші відомости, яких може українська еміграція не мада змоги почути.

Панованє польської шляхти і польських соціалістів так дадо ся в знаки галицькому трудовому селянству, що воно з нетерпінєм чекало приходу червоної армії. То було-б порятунком від старшого загину, що її принесла розбійничя окупація.

Додамо також, що в тому самому дусі працювала не тільки комуністична партія, але вся зовнішня обстановка й уся сума економічних відносин і національних противств.

Коли червона армія була розвинута свої успіхи й була захопила частину Східної Галичини, загрожуючи самому Львовови, се загальне напруженє що хвиля готове було вибухнути збройною боротьбою. В той же самий час вже становище під Варшавою також давало надію на можливий завал Польщі.

Немає сумніву, що коли-б еще два-три зусилля, то Польща почала лускати й Галичину охопило-б повстанє. Але не так сталося як чекали.

Червоні війська відступили і над Галичиною знову нависли хмари класітної неволі.

Та не вважаючи на досить несприятливе становище, та може, навіть, сподїваючись його поправити ся-так, або дати ініціативу для розпочаття того діла, яке було на устах у всіх, гурток комуністів постановив зробити спробу або самим пробитись на червоний фронт, або підняти селян проти Польщі й самим перейти в атаку з заду.

На чолі сього гуртка став Т. Бекеш. Вони до того були на Підкарпатській Україні. Зібравши групу воївків вони перейшли з чеків-галицький кордон. Частину було залишено в Лавочному, а частина посунула далі. До них почали вже були надходити люди з околиці. Вони посувались по-їздом довозж залізничної ліній аж до околиць Стрия. Польські жандарми й війська відразу відступили до Стрия, а потім навіть були зникли звідти на кілька днів і повернули вже коли все заспокоїлось.

Сила цивілів і воївків Галичани, що перебували на Підкарпатській Україні та комуністи рушили були навпротєсть через гори ріжними стежками, бо здовж залізничі Французи поставили сторожу, але скоро усілякі всі перебиратись назад до Чехословаччини.

Прибувши до Скольного і перебувши там деякий час, маленька армія Бекеша довідала ся, що червона армія відступила від Львова-ч таким чином простір між ними і червоним військом поширив ся більше; повстанча група сподївала ся на противне, на зменшенє сї білогвардійської смуги. Раз червона армія була вже у відвороті, то не було ніякої надї на зріст революційної енергії, нападки, настрий всоди почав відпадати і наш невеликий відділ повернув назад на Підкарпатську Україну. Тут частину було заарештовано Французами і Чехами, частину посаджено до таборів, а частині пошастало втікти і подати ся в мандрівку по угорській Лемківщині, ховаючись від чеських жандармів.

Одначоно з сям від павленківської "армії" відірвав ся був ген. Кравс з кількома тисячами воївків. Але сей на думку ставати на підмогу червоної армії, але хотів лише скористатись сприятливим моментом і догідною хвилиною, яку створили переменою радянських воївків, для того, щоби розпочати акцію на користь "Східної Республіки", тобто,

диктатора Петрушевича. Звісна річ, що Кравс, так як і Петрушевич, ніяк не могли мати чогось спільного з радянською Україною. Одно, що вони мали спільного, се ненависть до польської шляхти, але коли в серці України-комуніста жевріла надія на заснованє радянської Галичини, трудовики і радикали мріяли собі про свої "демократичні принципи" та про "демократичне" збереженє влади капіталу в Галичині.

Саме в сей момент Петрушевич намагав ся піднести свій готос в Європі на користь самостійної Галичини (з Петрушевичем на чолі) і один сей факт мусів бути вже досить доброю познакою політичного становища Кравса та його повстанців. Вони чекали, як і завжди, милости від Англії (та навіть від Франції), яка саме тремтїла а долю Польщі. Яке-ж міг Петрушевич або Кравс ударити Поляків по політиці?

Правда, "Український Прапор" витав повстанє, але се було лише для ока. В дійсності Кравс нічого не робив проти Поляків. Йому та його воївкам просто соромно було боронити і своїми головами накладати за Петлюру, що запродав Україну польському панству, та й се їде боронити, — в Галичині, звідки вони самі родом. Кравс просто не міг захищати лютих воївків від червоної армії, бо Галичина була батьківщиною його воївків. Але разом він не смів перейти на бік червоної армії. Коли-б там були війська Врангеля, або Денікіна, тоді він з охотою перейшов би під їхні чорносотенні прапори.

Ця повстанє Кравса виявило ся в тім, що його війська заняли були Косів, потім продилювати ся до Львова, а частина на Букочині Румунами. Поляки згодом зауважили спільнє населеня до повстанців і так жорстоко на них пістались, як тільки розбїшацька шляхта може піститись.

— О що до того, то ні! Не погодило би се з нашим гаслом "одної, неподільної України". Українці є там чисельно дуже сильні.

— Отже плєбсцит?
— Принципїально вважаємо за найкращий спосіб регулюваня етнографічних спорів. Не пересуджує се однає справи.

— А Польща собі не уявляла, щоби Львів і Перемішль мали бути відірвані від Польщі.

— Дуже неконсеквентно з вашої сторони. Впрочім се побачимо.

Крім сего кореспондент подає зміст розмови Мануїльського з представником французької преси.—Зміст її такий: Петлюра не існує для Росії ні для радянської України, бо нічого він не представляє і не посїдає ніякої поваги, а коли Польща заключила з ним певні уклади, то ми не будемо могли їх признати обовязочими, інакше представили би ся справа тоді, якби ті уклади заключені були з регулярними урядами, як Англія, Франція, Німеччина, але не з Петлюрою. Розуміємо добре, що Польща мусить шанувати свою честь і зложений підпис, хоч трактати, заключені з Петлюрою, не заслугоють на се.

Подібно маєт ся справа з Вранглем. Не може бути й бєсїди про якийнебудь уклад з ним, єдино війна може урегулювати з ним взаємини і сподїємо ся, що скоро з ним вперемо ся. Його сезон уже покінчив ся, про що свідчать хочби мїсія Макрова в Варшаві, яка не осигнула ніяких позитивних результатів, бо Польща здає себе справу з дійсностию.

З самою Польщею річ мале ся інакше. Не будемо вмїшувати ся в її внутрішні справи. Наша дотепершня пропаганда була необхідним оружем по мирі в Бересті проти мілітаризму; ми мусили пробудити народні маси хочби в Німеччині, щоби там провалити імперіалїзм, за що Франція повинна бути нам вдячна.

Сьогодні справа представляє ся інакше: ми сильні і сила зорганізована; большевизм осигнув вже точку еволюції, що сімло може підприняти підняти спільних інтересів зі своїми сусїдами, миморіжничі, які заходять між урядами.

Свідчить про се наше недавнє минуле: не робили ми ніякої пропаганди в Латвії, ні в Литві, відколи ми заключили мир, і се є наша тактика по заключеню мира, бо пропаганда входить у нас в обсяг веденя війни. З хвилиною, коли залишаємо війну, залишаємо теж і пропаганду.

З Польщею можемо поділити ся навіть в справі Східної Галичини, до якої вона привязує так велику вагу. Є се справа, яка може бути полагоджена мирною дорогою між Польщею, Росією і Україною при углядженю сего факту, що, о скільки міста там є польські, то села українські.

Совітська Росія є за миром з Румунією, о скільки вона захоче признати частю повноторованя пропозиції Росії відносно Бєсарабії, де подібно, як в Галичині, пропонуєт ся референдум, але без присутності збройних сил.

Пролетарська боротьба в Австралії.

Вже минувшого року зложено було для комуністичної пропаганди в Сїдней під управління тов. Смирнова. Рівночасно австралійські комуністи почали невтомно працювати над зорганізуванєм робітничого в комуністичну партію А. W. W. Не діялись на те, що правителство нової землі переслудє робітничі організації, а комуністичних провідників арештує — комуністичний рух зростає. Австралійське робітничтво при нафоді ріжних демонстрацій маніфестує свої симпатії для радянських республік, проголошує війну австралійському капіталізму.

Останніми часами робітники Австралії добилаи ся шестигоднього дня праці і поліпшенія заробітної платні.

ЗАЯВА МАНУІЛЬСЬКОГО

Кореспондент "Курера Польського" має розмову з делегатом радянської України в Рїдзі, комісаром Мануїльським. Розмова, яка здебільшого торкала ся справ радянської України, була такого змісту:

— Чи совітський уряд затвердить децизію зїзду українських рад і факт, що український нарід уже перевів самозначенє?

— Смішним воно було би, якби се вчинив український нарід, а передовсім його трудові маси — але не про се виключно ходить — сам проголосив свою самостійність, якої ніхто не має права kwestіювати або затверджувати. Впрочім актом з 11. сїчня 1920 р. рада народних комісарів признає право України до самостійности. Не допустимо же до спекулюваня — прошу вибачити за різкий висказ — засадою самоозначеня народів і визискуваня її для чийнебудь імперіалістичних цілей.

— Якїх відносини радянської України до Росії?
— Ми є в найтіснішому союзи з військово-політично-економічному і тому маємо спільних комісаріятів в сїх галузях.

— Чомуж нема українського посла в Москві і на відвоту?
— Буржуазний пересуд... Живемо з собою в такій приязни, що нам не потрібні ніякі послы. Замість дипломатичних взаємин, у будучих комуністичних державах буде панувати міжнародна єолідарність.

Справу Білоруси Мануїльський трактує аналогічно, ся справу України. І вона вже полагоджена.

— Польща вважає справу Східної Галичини рівнож за "Східної Республіки", тобто,

БІЙ ЗА ПЕТЕРБУРГ.

(Промова тов. Зіновєва на сьютінім засіданні Петербурського Союзу днів 7 листопада 1919 р. з приводу річниць пролетарської революції і побіди над Юденієм.)

Жертви Червоного Петербурга.

Товариші, перше слово на нинішньому нашому зібранні, само собою розуміється, повинно бути присвячене нашим товаришам і братам, павшим в боротьбі за наш рідний Червоний Петербург. Тепер нема не тільки ні одного району, але майже ні одного великого заводу, на котрому не нараховано 6-8 тисяч убитих з числа тих товаришів, котрі в останніх днях пішли обороняти Петербург. Може бути, можна навіть сказати, що в кожній робітничій сім'ї в Петербурзі бракує тепер того чи іншого члена сім'ї. До імен наших погибших товаришів, до імен Володарського і Урицького в останніх днях додано імена не менше славні.

Досить нагадати товаришів Мазіна, Жука, Чекалова, Григорієва, Трубочева і багатьох інших. Я називаю імена найстарших, найбільш відомих товаришів. Але, розуміється, нам не менше боляче втрачати і тих рядових товаришів, імена котрих, може бути, ще надовго остануть невідомими.

Товариші, багато жертв поин Червоний Петербург за останні дні і тижні, багато дорогих людей погинуло. Але ніколи ще люди не вмирали за світліші, благородніші цілі, чим ті наші товариші, котрі гинули обороняючи Петербург, обороняючи столицю світової революції, на котру наповів ся двоголовий орел світової реакції.

Наслідки.

Останній місяць можна назвати місяцем Петербурга. Тепер можна вже показати деякі наслідки з того, що було. У вихри подій ми не зразу здавали собі справу з того, що діється ся. Тепер можна ясно відповісти на питання, що стало ся.

Ми маємо тепер англійські, естонські, російські білогвардійські газети, і перед нами руські ся вже вповні ясно картина того, що тут готувало ся.

Перед днем 10. жовтня розпочав ся наступ генерала Юденіча, і у пав Ямбург. А за кілька днів до сего, як оказується ся з англійських газет, лондонські буржуазні газети аршинними буквами писали вже, що за тиждень-два Юденіч буде в Петербурзі.

План нападу на Петербург.

Тепер цілком ясно, що план нападу на Петербург виробляв ся довгими тижнями, а може бути і місяцями, обговорював ся в тиші кабинетів в Лондоні і Парижі. І найбільші "світочи" буржуазної воєнщини брали участь в виробленню сего плану.

Все було обдумано до послідної подробиці, все було обмірковано, все було передбачено. І се йшов на нас генерал Юденіч, а вся світова реакція, весь європейський імперіалізм, який оств в живих після тих величезних катастроф, які переживав світ.

Агент англійського імперіалізму.

Юденіч був лише дальною в руках англійського міністра Чорчила, Юденіч і Радзянко були звичайними агентами, виконавцями того, що задумали в Парижі, в Лондоні, в Нью Йорку представники імперіалізму.

Кругом Петербурга снується сьюті інтриг протигом довгих і довгих місяців. Петербург є найбільше приспособлений і своїм місцем положення і своїм історичним значенням, щоби бути точкою зворотня уваги всіх імперіалістів.

Петербург і буржуазія всіх країн.

Петербург окружений Фінляндією, Естляндією, в котрих буржуазія все еще стоїть при владі. До Петербурга

Англії можуть підійти з моря, а ви знаєте, що Англії тепер сильніші на морі, чим коли-б то не було.

Петербург заслужив собі ненависть зі сторони буржуазії всіх країн, тому, що наш Червоний Петербург — перше місто-бунтівник, перше місто, яке підняло червоний прапор, перше місто, яке дало робітничий клас побіду, перше місто, яке звернуло на себе увагу робітників цілого світа. Ось чому проти сего міста-бунтівника інтригують цілий час кати світового імперіалізму.

Вони задумали нанести удар з найбільшим ефектом, вони хотіли іменом на день 2-гої річницї взяти Петербург. Не так давно в білогвардійських газетах, які видають ся в Ревалю і в Гельсінґфорсі, писали, що нам вже не святкувати 2-гої річницї в Петербурзі.

Тепер, товариші, ви бачите, що ми святкуємо тут 2-гу річницю. (Оплески.) Ще зовсім не давно, коли білогвардійці зайняли Діточе Село, то Родзянко відмовив ся дивити ся через бінокль на Петербург, бо, як говорив він, "ми за два дні будемо гуляти в Петербурзі". Я не знаю, де тепер гуляє Родзянко. В кожнім разі десь досить далеко від Петербурга. І недалеко той час, коли ціла його шайка зробить в останнє "прогулку" на шибеницю. (Оплески.)

Російсько-німецький полковник.

Товариші! Довкола Петербурга снується густа сьюті інтриг. Нам з вами треба вдумати ся в неї і зрозуміти основу сї "хитрої механіки". В Латвії є свій Юденіч, там веде свою акцію російсько-німецький полковник Авалов-Бермонт. Під охороною в білих Латвіш він зібрав шайку білогвардійців, як се зробив Юденіч в Естляндії і Фінляндії. І в рішачю хвилину він наплав на самостійність Латвії. І він, як вам відомо, зняв силою оружа Ригу.

Англіське і французьке правительтва роблять вигляд, що вони недоволені Бермонтом і що вони домагаються ся відтягнення німецьких військ, котрі йому помагають. З самого початку нам видавало ся підозрілим, чому англійській і французькій буржуазії стояти за відтягнення німецьких білогвардійських військ з Курляндії. Тепер ясно: се звичайне шудерство.

Звичайне шарлатанство.

Англіське імперіалісти замилували очі англійським робітникам і нам, представляючи справу так, будьтоби Англії і Французі домагаються ся, щоби німецькі білогвардійські війська забрали ся. В дійности-ж тим німецьким білогвардійським військам говорили: не забирайте ся, готуйте ся йти на Петербург. Повторялась картина, котра була не так давно з угорською совітською республікою.

Англіське імперіалісти послали румунських білогвардійців на столицю Угорщини: "ідіть, душіть угорську совітську республіку", а в той-же час писали ноти, котрі говорили Румунам: не йдіть на Угорщину, ми проти сего. Звичайне шарлатанство!

А коли Румуни дійшли до Будапешту і здушили угорську совітську республіку, тоді тільки стало ясно, що Англії і Французі іменом се підготовляли. Така сама картина відбувала ся і відбувається тепер в Курляндії. І се все має на цілі спалити мотуз для нашого Петербурга. Охороню рукою писали до Бермонта ноти відносно того, що від нього жадують відомого невмишування ся, одною рукою писали, що домагаються ся відтягнення німецьких білогвардійських військ, а другою ру-

кою писали, щоби він приготував ся і разом з німецькими військами пішов проти нас.

І приятелі Бермонта брали участь проти нас.

Німецькі генерали проти нас.

Німецькі генерали брали участь в боротьбі проти нас. На се є достовірні наочні докази. В селі Ропше погіб начальник Лвєвського полка генерал фон-Раббе, і я маю в Смольному дошку, котра-буда пририта на мотилі сего царського пса, коли він погіб від нашої червоноармійської кулі.

Сей німецький генерал прибув до нас сюди під Петербург для того, щоби помогти російським білогвардійцям зняти нашу столицю. Все було зроблено для того, щоби проти нас зібрати як найбільше число сил.

Німецьке правительтво помагало білим.

Сей самий генерал чи полковник Бермонт, котрий будтоби нарушає волю німецького правительтва, звертав ся з найбільшійшими телеграмами до німецького правительтва. Гра йшла делікатна. Німецьке правительтво робило вигляд, що воно відкидає свої війська, посилає телеграми, що воно домагається ся, щоби німецькі білогвардійські війська вернули ся до Німеччини. Але все те було шите білими нитками.

Німецьке правительтво, яке, як відомо, складається не лише з буржуів, але і з лівих соціял-демократів, на чолі з Шайдеманом і Ебертом, убійцями Карла Лібкнехта, воно також помагало сій банді. Воно писало прикази, в котрих домагало ся, щоби німецькі війська йшли назад до Німеччини, а в той-же час підчувало німецькі війська йти проти Петербурга.

Відозва Бермонта.

Генерал Бермонт звернув ся 7. жовтня з слідуємим радіо до соціял-демократичного меншевицького правительтва Німеччини. Я шитую з газети російських білогвардійців, яка видається ся в Берліні.

Він писав: "До німецького правительтва. На просьбу утворившого ся 7. жовтня Центрального Союзу Західної Росії, я взяв на себе задачу привернення державного порядку і спокою в особобожених від большевиків частях Західної Росії.

Як представник російської верхньої влади, я не хочу проминути нагоди для висказання владности німецькому правительству за незрівняну поміч німецьких військ при обороні від большевиків російських окраїн. Після відходу німецьких військ я беру на себе відповідальність за порядок в занятих моїми військами областях. Особливу увагу звертаю на поспішну відправку німецьких військ. Я вірю, що в боротьбі з руйнівним цілий світ большевизмом я стіну серед всіх народів співчуте, яке є необхідне, щоби усунути світову небезпеку і забезпечити всім державам мир, свободний розвиток і спокій.

Авалов-Бермонт полковник. Предсіатель сената граф Пален".

Німецька "соціял-демократична" банда.

Товариші, сей документ великої ваги, котрий вам зразу показує, хто йшов проти нас. Проти нас йшли не тільки російські чорносотенні царські генерали і офіцери, але й німецькі білогвардійці, засівши від часу старої війни під Ригю і Митавою. Проти нас йшли не тільки лондонське і паризьке правительтва, але і білогвардійські "соціял-демократичні" банди, які стоять на чолі німецької, дарують за слово, республіки. От хто йшов проти нас.

Се була не маленька група. Ми з початку не доцінювали сил своїх ворогів. Се була значна група, і вона була уоружена до зубів. Вони мали пять тенків, вони мали досить

велике число кулеметів, вони мали достаточне число артилерії і командантного складу; генерали і офіцери було тільки, що на кожних 5-6 солдатів припадав один офіцер.

Перші успіхи противників.

От чому противникови в перших днях випав на долю успіх. Треба віддати справедливість, — все було задумано достаточо хитро і тонко. Увага наша була приспана, Естонці-будтоби готові були підписати з нами мир, нам здавало ся на одну мінуту, що німецькі білогвардійські війська дійсно відкидають ся назад до Німеччини. Удар був вирахований на несподіваність, і дійсно, з початку, як вам відомо, се противникови удало ся. Він дійшов не тільки до Гатчини, але і до Красного та до Діточого Села. Противник опинив від успіху і мрив про те, як через кілька днів він буде в Петербурзі.

Петербургський градоначальник.

Фінляндська і російська буржуазія в Фінляндії спокуювала ся, збираючись сюди. Вона, після її власного признання, пережила "петербурську лихорадку". Зістав назначений петербурський градоначальник генерал Владіміров; розпреділювали ся і інші посади. Я не знаю, яка лихорадка трясє сих ланів тепер, коли Юденіч втікає так, що його неможливо дігнати. В кожнім разі не лихорадка радості, котра була в них дивній тому назад.

Противник дійшовши до Гатчини, показав себе в повній своїй нагоді. Ми були в Гатчині. Перше, що вони там зробили, вони спалили до тла будинок Гатчинського Союзу, щоби ім нічо не нагадувало, що істнує на світі совітська власть.

(Даїт буде.)

Текст совітсько-польського перемирного договору.

РИГА, 12. жовтня. — Перший артикул перемиря, яке заключено між совітською Росією і Україною а Польщею, звучить:

"Контрактуючі сторони, згідно з рішчінням про самоозначене народів, визнають незалежність України і Білорусії і згідно рішили, що східна границя Польщі, тобто границя між Польщею з одної сторони, а Україною і Білорусією з другої, має становити слідуємий ліній:

Ріка Двина від границі між Латвою і Росією до місця, де границя буває Віленської губернії дучить ся з границею Вітебської губернії. Далше здовж границі бувішньої Віленської і Вітебської до села і залізничної стації Ожеховно, яке оствіається ся польським. Далше здовж східної границі Віленської губернії до місця, де сходяться округи Двини, Лепеля і Борисова, а з того місця до села Мала Черниця, яке оствіається ся білоруським. Далше на південний захід від села Зарічок, яке оствіається ся білоруським. Звідтам на південний захід до ріки Вілі в місці на схід від Долгінова і здовж ріки Вілі до гостинця на полудне від Долгінова.

Звідтам на полудне з бігом ріки Езейлі до зливу з рікою Рибчанкою на полудне від залізничної стації Радомішківіч, так що стація і місто оствіаються ся білоруськими; на схід від містечка Ракова до сіл Вольна і Рубежівичі до залізничної Мінськ-Бараньвіч недалеко Колосова, яке оствіається ся польським; звідтам на полудне посередині між Несвіжем і Омговичами, а відтак посередині між Клецьком і Омговичами; далше на полудне до Варшавсько-московської залізниці, перетинаючи сей шлях на захід від Филиповичів; звідтам найкоротшою дорогою до ріки Лан недалеко Чудна.

Звідтам на полудне здовж ріки Лан; далше до зливу ріки Корчик і Случ; звідтам гори

рікою Корчик, оствіаючи містечко Корець польським; звідтам на південний захід, оствіаючи Кидликовичі і Кидликив по українським бої, до Милатина, який оствіається ся польським; далше на полудне, перетинаючи залізницю Рівне-Чепівка, здовж ріки Гориня до ріки Вілі, так що місто Остріг оствіається ся польським; звідтам гори рікою Вілі до Нового Става, який оствіається ся українським; звідтам в загальнім південнім напрямі через ріку Горинь недалеко Ланового, яке оствіається ся польським; далше до ріки Збруча, оствіаючи місцевість Білозерку польською; звідтам здовж ріки Збруча до її зливу з Дністром.

Означене границі здовж ріки передбачає у випадку сплавних рік посередню лінію головним руслом; дотично несплавних рік передбачає посередню лінію здовж водоязго шляху або головної галузі. Росія і Україна зрікаються ся своїх прав на територію на захід від тої границі, а Польща зрікається ся своїх претенсій до цілої території на схід від тої границі. Буде створена негайно спеціальна гранична комісія, яка означить точно границю і поставити граничні знаки.

Обі сторони годять ся, що якби спірні території між Польщею і Литвою становили частину території, що лежить на захід від описаної границі, то рішене щодо їх принадлежності до Польщі або Литви залежати-ме виключно від Польщі і Литви.

Обі контрактуючі сторони запевняють себе взаїмно щодо повного пошановання їх станів суверенности і годять ся повдержувати ся від всякої інтервенції у внутрішні справи другої сторони. Крім того обі сторони годять ся включити в договір зобовязання, що ні одна з них не буде творити або піддержувати організації, які малиби на цілі боротьбу проти другої контрактуючої сторони, ані не будуть старати ся знищити існуючий державний і суєпільний лад по другим бої — що означає так спробу проти територіальної ненарушимости, як і організації, що виступала би в ролі правительтва другої боку.

Після ратифікації теперішньої угоди обі контрактуючі сторони зобовязують ся не піддержувати заграничної мілітарної акції проти другої сторони".

Артикул третій постановляє, що житеї обох країв будуть мати свободний вибір російського або польського громадянства.

Артикул четвертий гарантує права меншостей в обох краях.

Артикул пятий містить взаїмне зречене видатків ведення війни в обох краях а також воєнних втрат, які потерпіло правительтво і горожани наслідком мілітарної акції.

Артикул шестий містить постанови дотично вимини пільників і звороту коштів їх удержання.

Артикул сьмий постановляє що має бути створена мішана комісія для вимини цивільних пільників.

ВИДАВНИЦТВО КУЛЬТУРА

Вже вийшла з друку давно помадана для українських робітників книжка в українській мові під заголовком:

КОРОТКИЙ ВИКЛАД ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ

Написав А. Богданов, переклав на українську мову М. Д. ЦІНА КНИЖКИ \$2.50

Се є одна книжка з найновіших видань в українській мові. Обіймає около 400 сторін друку великого формату. Кожний, хто лише читати по українськи, повинен її сейчас замовити. Замовлення шліть на адресу:

KULTURA PUBL. CO.
414 EAST 9 ST. — — — NEW YORK, N. Y.

Обі сторони годять ся заключити негайно торговельну, транспортну і телеграфічну угоду.

Артикул дванадцятий. — Угода після якої будуть включені в мировий договір постанови дотично переїзду через Росію і Україну для Польщі, а через Польщу для Росії і України.

Артикул тринадцятий. — Угода дотично перемиря, яке становить частину преліментарних мирових условій.

Артикул чотирнадцятий. — Росія і Україна завіають, що всі ними приняті зобовязання і права одержані на підставі угоди, відносно ся до всіх територій на схід від граничної лінії, включеної в стару російську імперію, як були репрезентовані Росією і Україною підчас переговорів.

Артикул п'ятнадцятий. — Переговори над кінецьним мировим договором мають зачинити ся безпробовочно.

Артикул шіснадцятий. — Польський, російський і український тексти преліментарних мирових условій і перемиря мають вважати ся кожний автентичним.

Артикул сімнадцятий. — Преліментарний договір має бути ратифікований і стати обовязуючим по вимині ратифікаційних документів, яка має відбути ся в Ліваві до шістьох днів по ратифікації. Обі сторони годять ся ратифікувати до п'ятнадцяти днів після підписання. Згоджено ся, що перемире тратить свою обовязуючу силу, якби услія преліментарного мира не були ратифіковані в приписаний час. Одначе мілітарні операції можуть бути відновлені аж за сорок вісім годин по упливві часу на ратифікацію.

СКЛАД КОМУНІСТИЧНОГО КОНГРЕСУ В БАКУ.

На комуністичний конгрес в Баку зішло ся 1800 делегатів з різних країн Азії і більшівтора сотні представників західно-європейського пролетаріату, між іншими тов. Зіновєв, Радек (від Російської Комуністичної Партії), Квелч (Англія), Осмер (Франція), Беял Кул (Угорщина), Шаблін (Болгарія) і чимало інших.

Товариші! Ширіть свою робітничу часопись! Зедуйте нових передплатників і послілайте пресовий фонд!

Вже вийшла з друку і продається цікава брошура

Л. В.

РОЗМОВА ВАСИЛЯ З ПЕТРОМ ПРО ФІЗИКУ.

(З російської мови переклав М. П.)

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ.

У-Р-В

НАКЛАДОМ "УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТІЙ" Вінніпер, Ман. 1920.

Замовлення послілайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

РІЖНІ ВІСТІ.

Комуністичний рух в Китаю.

Літом цього року (в липні) відбувся конгрес Китайців в Москві, на якому явилось 52 делегатів Китайців Комуністичної Партії з Росії, Сибіру і Туркестану, що були представниками 100.000 партійно організованих Китайців. Наряди конгресу відбувалися на китайській мові. Зі звітів делегатів виявилось, що китайський пролетаріат чимраз більше класово освідомляється та організується в рядах комуністичної партії не тільки на території Росії, але і Китаю, де виходить понад десять китайських комуністичних часописів і видається велика кількість інформаційно-агітаційних брошур. Офіційно Китай називав вже дипломатичні зносини з совітською Росією, яка вислала своїх представників до Пекіну.

Відбудова залізниць в Росії.

Нововипрацьований залізничний програм на сідаючий рік ставить собі задачею побудувати 1590 верств нових залізничних шляхів і відбудувати всі зруйновані залізничні доріжки. З тою метою приступлено до обнови фабрик на Уралі, що виробляють залізничний матеріал, а в Катеринобурзьких заводах збільшено вироб продукції сталі.

Інтернаціональне Бюро Пролеткульту.

Під прапором III Інтернаціоналу в Москві організувалося "Інтернаціональне Бюро Пролеткульту", до виконавчого комітету якого увійшли: А. Луначарський, В. Полянський, Мак-Лейн, Ле-Февр, Горцог, Бомбаччі і Емберг-Дрос. В склад бюро увійшли: Квеч (Англія), Ле-Февр (Франція), Герцог, Бартель (Німеччина), Томані (Австрія), Бомбаччі (Італія), Варван-Веротретен (Бельгія), Емберг-Дрос, Брінгольф (Швейцарія), Джан Рід (Америка), Лангсет (Норвегія), Луначарський, В. Полянський (Росія).

По всіх краях "Пролеткульту" організує свої тимчасові бюро, причім до робітників цілого світа розісланно по радіо садиуючу відозву: "До наших братів пролетарів всіх країн. Ми пропонуємо скликати в кожнім краю конференцію для обговорення питання про пролетарську культуру і приступити до підготування всесвітнього з'їзду "Пролеткульту".

Конгрес молодіжні.

Дня 1. листопада розпочінеся в Росії III всеросійський конгрес союзу комуністичної молодіжні. Порядком дня обнімає всі справи, які відносяться до культурного і фізичного розвитку молодіжні і соціалістичного виховання.

Кольонізація Сх. Галичини.

Як подає урядовий "Monitor Polski", у Східній Галичині уділено нові уповажнення до парцеляції більших поміщицьких земель таким польським інституціям: 1. "Towarzystwo Zaleskowem-y" товариш з обмеженою порукую в Мостисках на повіті Мостиска, Городок, Рудки, Самбір, Перемішль.

ПОМОЖІМ СОВІТСЬКІЙ РОСІІ І РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ!

Наші брати і сестри тих країн потребують негайної медичної помічі. Шліть свої жертви негайно. — Коли бажаєте зайнятися збіркою, пишіть до секретаря за лістою. (Виповніть нижше подану форму і разом з жертвою пішіть до секретаря).

Комітет Медичної Помочі Совітській Росії і Радянській Україні

М. Попович, секретар, P. O. Box 3591, Sta B. Winnipeg, Man.

В задушено послано суму доларів на закупку медичних средств для Совітської Росії і Радянської України.

(Імя і назвіско) (Адреса)

Яворів; 2. Парцеляційний спілці під фірмою "Polaka gleba" у Львові на всі повострійські землі; 3. Подільському "Związk-owi Ziemiom" стов. з обм. пор. рівнож на всі повострійські землі. Сей сам орган подає, що варшавський сойм ухвалив 16. липня закон про відомлений рішничою комісією "про тимчасові средства для сфінансовани земельної реформи". Капітал на сю ціль має вносити пів мільярда в готівці. Головний земельний уряд приготував окремі закон про державну земельну ренту. Дотеперішній земельний банк буде завідувати висше наведеним півмільярдовим фондом. Так переводять польські пани колонізацію в Східній Галичині.

АМЕРИКА І ЕВРОПА.

Всесвітня війна, яка зруйнувала найбільше європейські краї, знищила їх промисл, відбила ся важкою економічною залежністю, просто поновленню цілої Європи американськими ринками та капіталом. Найкраще видно се на позичках, які дістали європейські держави від Америки. Після обчислень представлено ся воєні дозги Європи в Америці такі:

Table with 2 columns: Country, Amount. Includes entries for Англія, Росія, Франція, Італія, Бельгія, Сербія, Другі союзні держави.

Разом 50.241.140.000 франків. Крім сего ті самі краї винні ще Англії, де є теж зловикані американські капітали, суму 42.015.520.000 франків.

Се відбивається дуже діяково на європейських державах, які воєнні дозги мають понад міру. Сама Росія має їх у Франції, Англії і Америці мільярдів суми. Від одної тільки Англії дістала вона на ведення війни близько 14% мільярдів франків.

Франція має 27 мільярдів, Італія 20 мільярдів франків воєнних дозг.

Залежність Європи від Америки видно найкраще зі статистичних даних про вивіз і ввіз товарів з Америки до європейських країв і навпаки.

Після обчислень, Заучені Держави північної Америки мали загально:

Table with 4 columns: Year, Export, Import, Balance. Shows trade data for 1917, 1918, 1919.

До самих тільки європейських країв вивезли Заучені Держави північної Америки на суму франків в р. 1913 1917 1918 1919 7.795 21.121 20.061 28.967

З Європи закупила Америка в сьому часі товарів на суму 4.498, 2.865, 1.653, 3.900 мільонів франків.

Надлишка вивозу виходить на користь Заучених Держав північної Америки за рр. 1913-1919 3.298, 18.257, 18.408, 23.067 мільонів франків.

Самого золота в державній касі мають Заучені Держави північної Америки 9.816.400.000 франків.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІ"

Д. Охрим, Колеман \$5.00 Н. Олійник, Фт. Віліям 2.00 Ф. Химич, Колонсей 1.00 І. Костик, Амбридж 1.00

З Коляни, Алта.

Прочитавши відозву в "Укр. Роб. Вістях" за помічю нашій газеті, як сталій читач, залучаю в сім листі \$5.00 на пресовий фонд і також кляну всіх товаришів робітників посліпшити своїми жертвами на поміч нашій робітничій часописі.

Нас, укр. робітників, є тут в Канаді досить велике число і поражає, товариші, мати нам свій робітничий диванчик. Пора всім нам заучити ся коло нашій робітничій часописі "Укр. Роб. Вістях".

ПОМОЖІМ СОВІТСЬКІЙ РОСІІ І РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ!

Наші брати і сестри тих країн потребують негайної медичної помічі. Шліть свої жертви негайно. — Коли бажаєте зайнятися збіркою, пишіть до секретаря за лістою. (Виповніть нижше подану форму і разом з жертвою пішіть до секретаря).

(Імя і назвіско) (Адреса)

часописі "Укр. Роб. Вістях". Нашим обов'язком є залучити до читання всіх тих укр. робітників, котрі продають свій вільний від роботи час коло карт і в публіках. Нашим обов'язком є переконати їх, яку шкодо приносить карти, горілка, пудрум і т. п. і так за роботу товариш! Спішім всі разом на поміч "Укр. Роб. Вістях" Винищуємо темноту серед не просвічених наших братів укр. робітників. Нехай се стане обов'язком кожного свідомого українського робітника. Сим ми сповнимо наш великий обов'язок супроти нашої вітчизни — радянської робітничо-селянської республіки. Д. Охрим.

З Караїф, Алта.

Товариство Самообразования в Караїф відіграло 9. жовтня на Федора представлення п. н. "На відступ до Києва". Чистий дохід з представлення був призначений на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий", але що подорож з Караїф до Федора (22 милі) обійшла ся трохи дорожче і тому доходу не було, то підчас паван т. С. Ласківський поспішив присутнім значим робітничій пресі і закликав присутних до допомоги добровільних жертв. Збіркові жерти зняли ся товаришів В. Кузик і О. Мадара. Всіх жерти валилизу \$20.75. Товариство Самообразования виснажилизу з каси \$10.25, що разом зробило 31 дол., котрі і переказало до "Укр. Роб. Вістий".

Взиваю також всіх укр. робітників в Канаді і Америці, щоби збірвали жерти на фонд "Укр. Роб. Вістий", а всі робітничі товариства, щоби устроювали представлення, концерти і інші підприємства та жертували чистий дохід на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий".

Товариші робітники! "Укр. Роб. Вістях" є однією укр.-робітничою часописино в Канаді, котра стоїть за наші робітничі інтереси і тому ми всіма силами повинні її поспирати. "Укр. Роб. Вістях" завжди подають правдиві вісті про хід подій на радянській Україні і про робітничий рух в цілому світі, оспівають його з класової точки погляду. "Укр. Роб. Вістях" демонструють вою контрреволюційну голоту і показують робітникам вихід з теперішнього капіталістичного ярма. Патріотична укр. преса тут в Канаді переповнена ріжними шкравськими оголошеннями, які доцільно добре поплачують ся, а ми, робітники, повинні не допустити до сего нашої робітничої часописі. Ми не можемо допустити, щоби на сторінках нашої часописі фігурували ворожки, шкравські агента та доктори, а ми погребуємо, щоби сторінки нашої газети були заповнені статтями тільки новинами про робітничий рух на цілому світі. Але, коли патріотичні часописі, беруть гроші, то за поміщення статій і новинки в "Укр. Роб. Вістях" ніхто не платить, а противно — ті статті мають єще бути оплачені.

Тому, товариші, посліпшити зі всіх сторін Канади на поміч "Укр. Роб. Вістях".

Складано ширю подяку всім аторам товариства Самообразования в Караїф за їх ітру і всім жертводавцям з Федора і околиці. В. П. Никифорак.

Лист з старого краю.

Товариш М. Гузіма з Петрой, надіслав нам до поміщення лист, котрий він отримав з села Бірюк, з Буковини. Подоземо лише уривок сего листа, який звучить:

Тут в нас попередно збирали до війська і старих і молодих, але села поставили суму опір. З нашої села багато відліло повіткідо до Синькова, за Дністер. Тоді до села прибув румунський капітан і сказав, що если село не буде бунтувати ся, то до війська не будуть брати, а если буде бунтувати ся, то, каяе, поставимо канони і розіємо село, як се зробили в Бесарабії. В Бесарабії села були збунтували ся проти Румунів, то Румуні канонами розбили ті села і побивали навіть маленьких дітей.

В нашому селі завжди стоять румунські жандарми. Тепер єще побільшило їх число. До Синькова не тільки що не віділо йти, але навіть горити заборонено. Коли тамошніні люди навіть горити заборонено. Люди скорити горити через Дністро, того арештують і б'ють.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Гемітлон, Онт. П. Маць (вступ і річн. вкл.) \$6.00 Н. Пелевко (вступ і річн. вкл.) 6.00 І. Ахтемічук (вступ і річн. вкл.) 6.00 С. Гучинин (вступна вкладка) 5.00 В. Сось (вступна вкладка) 5.00 Г. Бугачук (річна вкладка) 1.00 Д. Сивухин (річна вкладка) 1.00 І. Лівіаць (вступна вкладка) 1.00 І. Тофані (річна вкладка) 1.00 Е. Жуковський 1.00

Загальний прихід \$399.01

РОЗХІД: На представлене \$76.45 На концерт 86.35 Виславо на літературу 55.88 Рент льокало 9.00 Виславо до "Укр. Роб. Вістий" 31.00 Дрібні розходи 3.70 Виславо до У.Р.Д. вступ. вкл. 67.00 Виславо річних вкладок 9.00

Летбридж, Алта. Г. Кошелек (пайка) \$20.00

Тринком, Ман. В. Черезко (пайка) 20.00 Форт Віліям, Онт. В. Брадінський 33.00

Колеман, Алта. П. Романович (річна вкладка) \$1.00 Елмвуд, Ман. Стефан Данилюк (пайка) \$20.00

Ошав, Онт. Отсим подоземо до відомо робітничою світові, що і в нашій місцевості робітники не цілком забули про свої інтереси. Завдяки добр. Цибуляков, котрий відступил галу при православній церкві, відбула ся тут організаційний мітинг в справі заснованя відділу Укр. Роб. Дому.

На мітинг прибуло досить поважне число місцевих робітників з Галичини, Буковини і з Великої України. Про довших нарадах прийнято назву таку: Відділ Укр. Роб. Дому Т-во "Самообразование". На початок вступило 17 членів. До заряду вибрані: М. Дерій — голова, М. Гарасимчук — секретар, Польний — касієр, І. Білий, Г. Міхнов і С. Яценко — контролери.

На закінчене зиваємо всіх робітників, щоби не тратили часу, а чимкорисно вступили в ряди робітничої організації, котрою під той час є Укр. Роб. Дім і спільними силами помогли в його дальших змаганнях. М. Г-к, секр.

Венсувер, Б. К. До Заряду Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

Дорогі Товариші! Отсим повідомляємо Вас, що 8. жовтня с. р. відбули ся в нас квартальні збори відділу Укр. Роб. Дому в Венсувері, на котрих вписало ся двох членів, котрі зложили по 5 доларів членської вкладки, котроу то суму виславомо до Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Відділ чистить 35 членів. Дійсних членів, котрі не залагають з членськими вкладками є 20. Відділ відбув 6 бізнесових мітингів, 2 спеціальні, 2 пропагандові і оден загальний. Літератури куплено за суму \$98.10. В касі остать ся на сідаючий квартал \$21.94.

Н. Свідерський, голова, О. Евчин, секретар. Торонто, Онт.

До Заряду У.Р.Д. в Вінніпегу.

Дорогі Товариші! Повідляємо Вас, що на засіданні У.Р.Д. Т-во "Злука" дня 22. жовтня ухвалило одностайно, стати членом Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, на що в задушено виславомо грошей переказ на суму \$25.00 як членську вкладку.

Н. Гузіуляк, секр. Оттава, Онт.

Дорогі Товариші! В задушено виславомо грошей переказ на суму \$11.00, на що заложил ся вступні вкладки від сідаючих товаришів: Георгій Бобинський \$6.00 Кирило Гайриско \$5.00

Просить ся рівнож вислати членські книжочки висше згаданим товаришам.

Остаюся з товариським привіттом. Г. Скринник, секретар.

ПІВРІЧНЕ СПРАВОВЗДАНЕ

Відділу Укр. Роб. Т-во "Дзвін" в Гемітлоні, Онт.

Після проголошеня Зарядом Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, що вже можна засновувати відділ Укр. Роб. Дому по провінції, товариші бунду відділу У.С.Д.П. зійшли ся 28. марта с. р. і заснували відділ Укр. Роб. Дому Т-во "Дзвін". Новозорганізоване товариство старало ся оспівомляти самих себе, як тражок і тих, котрі коло него гуртувались. В той-же сам час відділ мусів боротися з противно настроєним елементом, котрий стало старав ся відкупити його існуванне. Однак помімо таких неварядних відносин, відділ не то що не залишив своєї праці, а противно зивав ся більше енергично до праці, чим коли перед тим. І нині відділ чистить 48 дійсних членів, котрі стало платять вкладки. Почавши від початку його існуваня до нині, відділ відбув 17 армістраційних мітингів, 5 дискусійних, 2 спеціальні, оден надзвичайний і оден пропагандовий, як також відіграло оден представлене і оден концерт.

ПРИХІД: Членські відділові вкладки \$36.76 3 представлення 55.63 3 концерту 90.00 3 продажі книжок 51.25 Добров. жерти на бібл. 17.25 Добров. жерт. на підтр. каси 7.15 Сколектовано "У. Р. В." 31.00 Перебр. від кас. б. в. У.С.Д.П. 33.89 Член. вступ. вкл. до У.Р.Д. 67.00 Членські річні. вкл. 9.00

Загальний прихід \$399.01

РОЗХІД: На представлене \$76.45 На концерт 86.35 Виславо на літературу 55.88 Рент льокало 9.00 Виславо до "Укр. Роб. Вістий" 31.00 Дрібні розходи 3.70 Виславо до У.Р.Д. вступ. вкл. 67.00 Виславо річних вкладок 9.00

Летбридж, Алта. Г. Кошелек (пайка) \$20.00

На Укр. Роб. Дім 33.89 Загальний рохлід \$372.27 Загальний прихід \$399.01 Загальний розхлід 372.27

Линьське готівки в касі \$26.74 Загальне майно відділу, як востані, щифи, декоративні і бібліотечна числіть \$450.00.

На закінчене зиваємо всі новозорганізовані відділи У. Р. Д., як також тих товаришів, котрі знаходять ся в тих місцевостях де єще нема відділу У.Р.Д., щоби негайно злизи ся до організованя таких відділів і спільними силами помогли сплатити довг, котрий єще тяжить на нашій так дорогій інституції.

Заряд, І. Лівіаць, організатор, Л. Сандулак, секретар.

СТІП! ГЕМІЛТОН!! ЧИТАЙ!!

Заходом Рус-Укр. Драм. Кружка при Т-ві "Дзвін" відділі Українського Робітничого Дому в Гемітлоні, Онт. точно год. 7.30 вечером В СУБОТУ 30. ЖОВТНЯ в I.O.O.F. Temple Hall, 41 Gore St.

"БАТРАКИ"

ше ніколи не грала в Канаді інтереса і побуточка драма в 4-ох діях з робітничого життя на Великій-Укронарського устрою, який вже знищений там.

Товариші робітники! Поміайте, що увесь дохід з сего представлення є призначений на медично-братню поміч радянсько-робітничим республікам в нашій далекій-близькій вітчизні.

Товариші і товаришки в Гемітлоні і околиці! Хто з вас за радянськими республіками, хто не на словах а на ділі бажає помічти нашим змученим героям-борцям за Праду і Волю всіх поновлених робітників — нехай докаже свою ширість своєю присутністю на сім представленню.

Докажіть на ділі, що ви не по стороні Петлюри, Махна, Врангеля і прочих найгіршій капіталу. Нехай і сей вечір в Гемітлоні будуть не ворожі турки — а тільки вповні солідарні робітники! Прийдіть-же всі і кляте знакомих робітників і робітниць.

3 тов. привіттом, Т-во "Дзвін".

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

До односельчан села Заставини Буковина, і знакомих товаришів робітників. Дорогі односельчани і товариші! Стан мого здоров'я примусив мене звернути ся до Вас з отесю просьбою. Прибувши до Канади, працював я при ріжних роботах заробляючи, як і кожний з Вас, на своє прожитте. Але з часом підупав я на силі і нарешті примусив був удати ся до шпиталю. І от вже чотири місяці нахождуюсь я у "Вест Санаторіум". Грошей ні маю вже ні цента. Нема чим платити не тільки лікарям, але і, нема за що навіть купити оденку. Тому, дорогі товариші і односельчани, я звертаю ся до Вас з просьбою о поміч. Богато я не прошу, але поміжте мені хоч як вадша змога, за що згорі складно Вам ширю подяку.

Жерти прошу салти на адресу: N. Pawuk, West Sanatorium, Weston, Ont.

Поміч для хорого робітника.

Робітники, які працюють в гену А. Слободана в Вінніпегу, як брали між собою \$40.20 жерти як поміч для хорого товариша Онуфрія Гурана, котрого жінка і діти наждуть ся в крайній нужді. На рожки т. М. Великого і Н. Дулура додати свої жерти салуючи: О. Кресь \$10.00; по \$2: В. Панька, М. Бобелько і І. Кучер; по \$1.50: З. Музика; по \$1: В. Гладій, М. Великий, Г. Стець, М. Захарків, О. Великий, І. Слупський, П. Чулура, П. Думка, Р. Дулар, Д. Банаш, О.

ПОВІДОМЛЕНС.

Просимо зайти до нашого штору, де продеть ся убора для женщин і дітей. В нас можете купити убрание готове або замовити. При шторі маємо робітню. В нас дистанте готові зшивати убрания. Ціни умірковані.

А. Бондаренко THE HIGH CLASS LADIE'S TAILORS 443 Selkirk Ave., Winnipeg.

ПОШУКУЮ

Товариша Петра Ковалю, з села Косцюки, повіт Зборів. Перед війною поїхав до Канади і май перебувати в Монреалі. Хто знає його адресу або він сам, прошу написати до: M. Zukivsky 26 Sykestr. in Delmenhorst Deutschland-Germany

ПОШУКУЮ

товаришів П. М. Медуну, котра відїхала з Форт Віліям з двома дітьми: хлопчик Евгеній має 6 літ і хромає на ногу, а дівчинка Степанка має 4 роки. Маю для неї дуже цікаві вісті з старого краю від її батька і сестри. Хто би про неї знав або вона сама або подав певний адрес, той дістане 10 доларів нагороди. Мій адрес: M. Gan 802 Simpson St. Fort William, Ont.

ПОШУКУЮ

своїх стрівів Івана і Павла Давидюк, з села Косів, повіт Чортків, Галичина. Через довший час перебували в Вінніпегу, а тепер Іван має перебувати в Торонто, а Павло в Монреалі. Хто би знав про них або вони самі, прошу зголоситись на адресу: N. P. Dawydiuk Nac Mine, Alta. by Drumheller

ПОШУКУЮ

своїх країнців Василя Штефанюка, Івана Поповича, Івана Книгінського і Адама Штефанюка, з села Торговиці Півночі, повіт Городенка. Мають перебувати десь в Онтаріо або Буковині. Державна. Хто би про них знав або вони самі, прошу зголосити ся на півнишу адресу: Wasyl Huculak Box 2 Eston, Sask.

ПОШУКУЮ

своєго брата Георгія Маковія, з села Кукурмарі, повіт Чернівці, Буковина. Мав працювати десь в Бр. Колумбії в мідяних майнах. Ходять не певні чутки, що він зівстав убитий. Если хто знав би докладнійше про него, що з ним стало ся, прошу повідомити на адресу: P. Makowij 84 Grayling Ave Hamtramck, Mich.

ПОШУКУЮ

своєго брата Георгія Маковія, з села Кукурмарі, повіт Чернівці, Буковина. Мав працювати десь в Бр. Колумбії в мідяних майнах. Ходять не певні чутки, що він зівстав убитий. Если хто знав би докладнійше про него, що з ним стало ся, прошу повідомити на адресу: P. Makowij 84 Grayling Ave Hamtramck, Mich.

MANITOBA AUTO SHEET METAL & RADIATOR CO.

Направляємо радіейтори до автомобілів і тракторів в місті і на фарми. Всталяємо і направляємо також форнеси. Гарантуємо за кождо роботу. Памятайте адресу: 184 James St. East, Winnipeg, Man. Телефон: A9797.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ"

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ Передплата — \$2.00 на рік, 10 шп. поодинокое число.

"МОЛОТ" 414 E. 9th STR. NEW YORK, N. Y.

Читайте! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" Читайте! ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ. Ся часопись має своїх кореспондентів в Європі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ: На рік \$2.00 На 6 місяців 8.00 На 3 місяці 4.50 Поодинокое число 5 ц.

Передплату шліть на адресу: Ukrainian Daily News 502 EAST 11th STR. NEW YORK, N. Y.